

Wzór

Sąd (specjalny poborca)

Notariusz

do § 92 rozp. Min. Sk.
z 22/7 1920 r. (Dz. U. R. P.
№ 78 poz. 524) i § 4 roz-
porządzenia niniejszego
(poz. 504).

..... dnia 19.....

DO KASY SKARBOWEJ (Urzędu podatkowego)

w

Na poczet poborów na rzecz Skarbu Państwa za miesiąc
wpłacam niniejszem:

tytułem opłat stemplowych mk. fen.

„ podatku od darowizn mk. fen.

„ zabezpieczenia pożyczki przymusowej:

..... mk.

..... mk.

..... mk.

Razem . . . mk. fen.

słowami

(podpis)

505.**Rozporządzenie Ministra Skarbu**

z dnia 27 lipca 1921 roku

o rozkładzie wewnętrznej przymusowej pożyczki państwowej.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. w przedmiocie wewnętrznej przymusowej pożyczki państwowej (Dz. Ust. R. P. № 67, poz. 455) tudzież art. 14 ustawy z dnia 28 października 1920 r. w przedmiocie przeprowadzenia wewnętrznej przymusowej pożyczki państwowej (Dz. Ust. R. P. № 105 poz. 692) zarządza się co następuje:

Osoby obowiązane do pokrycia pożyczki przymusowej.

§ 1. Do pokrycia wewnętrznej przymusowej pożyczki państwowej należy pociągnąć:

A) z tytułu posiadanego majątku:

- 1) osoby fizyczne jakoteż spadki wakujące (nie objęte), podlegające na zasadzie ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym (Dz. Ust. R. P. № 82, poz. 550) państwowemu podatkowi majątkowemu na okres wymiarowy 1921/23,

- 2) osoby prawne, podlegające państwowemu podatkowi przemysłowemu, względnie zarobkowemu na rok 1921.

Spółki jednak wymienione w art. 22 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym podlegają pożyczce przymusowej, jako samoistny podmiot podatkowy, tylko w wypadkach określonych w § 4 niniejszego rozporządzenia.

B) Z tytułu dochodu płynącego z pracy zarobkowej:

Osoby fizyczne, podlegające na zasadzie powołanej ustawy, tudzież ustawy z dnia 14 czerwca 1921 r. w przedmiocie unormowania podstaw wymiaru państwowego podatku dochodowego i majątkowego na rok podatkowy 1921 (Dz. Ust. № 54 poz. 341), państwowemu podatkowi dochodowemu na rok 1921 od dochodów, osiągniętych z uposażeń służbowych, z pracy najemnej, z tantjem, jakoteż z zawodów wyzwolonych (np. z praktyki lekarskiej, adwokatury i t. p.), tudzież z wszelkiego rodzaju rzemiosł i wogóle z wszelkiego rodzaju zatrudnień zarobkowych (np. pośrednictwo, maklerstwo i t. p.), opartych przeważnie na pracy, a nie na kapitale.

Zwolnienia.

§ 2. Od obowiązku pokrycia wewnętrznej przymusowej pożyczki państwowej są wolne:

- 1) Państwo tudzież związki samorządowe,
- 2) osoby wymienione w § 1 ustęp A) niniejszego rozporządzenia, o ile majątek ich nie przenosi 100.000 mk.

Odnośnie do osób wyszczególnionych w § 1, ustęp B) niniejszego rozporządzenia, będą wydane odrębne zarządzenia.

Przedmiot i podstawa wymiaru.

§ 3. Wymiar podatku majątkowego, dokonany na podstawie ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym (Dz. Ust. R. P. № 82 poz. 550), będzie służył za podstawę do oznaczenia przedmiotu i wartości majątku osób wymienionych w § 1. ustęp A) punkt 1 w sposób, który zostanie określony dla rozkładu pożyczki przymusowej w osobnym rozporządzeniu wykonawczem. W każdym razie wprowadza się następujące zmiany:

Od szacunku, ustalonego przy wymiarze podatku majątkowego, odlicza się wartość udziału w nieruchomościach, jakoteż wierzytelnościach hipotecznych, będących wspólną własnością kilku osób, lub też spółek, wymienionych w art. 22 powołanej ustawy; nadto potrąca się także wartość udziału w długach, obciążających takie nieruchomości, względnie wierzytelności hipoteczne — pod warunkiem, że łączna czysta wartość wszystkich udziałów w takiej wspólnej nieruchomości, względnie w takiej wspólnej wierzytelności hipotecznej, przekracza 100.000 marek.

Odnośnie do sposobu traktowania przy obliczaniu pożyczki przymusowej przedmiotów majątkowych, wymienionych w art. 121, ustęp 1 powołanej ustawy, jeśli wartość ich nie przenosi 300.000 marek, będą wydane odrębne zarządzenia.

§ 4. Współwłaściciele nieruchomości, jakoteż wierzytelności hipotecznych, o czystej wartości przekraczającej 100.000 marek, biorą udział w realizacji wewnętrznej przymusowej pożyczki państwowej, jako odrębny i samoistny podmiot podatkowy, na imię którego dokonywa się rozkładu tejże pożyczki, przypającej od takich przedmiotów majątkowych.

Wartość wspomnianych przedmiotów majątkowych (ogólna i czysta) ustala się przez zesumowanie wartości (ogólnej i czystej) wszystkich udziałów ustalonych przez komisje szacunkowe, wspomniane w art. 135 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym, przy wymiarze podatku majątkowego na okres wymiarowy 1921/23 dla wszystkich uczestników.

Gdyby z jakiegokolwiek bądź powodu udział jakiś został pominięty przez komisję szacunkową, przy wymiarze podatku majątkowego, wartość takiego udziału ustala się w stosunku do udziałów oszacowanych dla podatku majątkowego.

Przepisy niniejszego paragrafu stosują się także w wypadkach, w których chodzi o nieruchomości lub wierzytelności hipoteczne, będące własnością spółek wymienionych w art. 22 powołanej ustawy.

§ 5. Za podlegający pożyczce przymusowej majątek osób, wymienionych w § 1, ustęp A) punkt 2 niniejszego rozporządzenia, uważa się w regule sumę kapitału zakładowego (akcyjnego, udziałowego, składkowego i t. p.), tudzież zapasowego i rezerwowego, uwidocznioną w sprawozdaniu za rok operacyjny 1920, względnie o ile rok operacyjny nie schodzi się z rokiem kalendarzowym 1920, w sprawozdaniu za rok gospodarczy 1919/20 lub też o ile osoba prawna rozpoczęła działalność, na zysk obliczoną, dopiero w 1921 r., w sprawozdaniu za rok operacyjny 1921 r., względnie za rok gospodarczy 1921/22.

O ile jednak osoby wspomniane posiadają nieruchomości, maszyny, narzędzia produkcji, lub patenty, nabyte przed rokiem 1920 należy wyrażoną w sprawozdaniu wartość bilansową tych przedmiotów przewalutować drogą pomnożenia jej przez następujące współczynniki:

- a) o ile nabycie nastąpiło przed 1 stycznia 1916 roku—przez 5;
- b) o ile nabycie nastąpiło w czasie od 1 stycznia 1916 r. do 31 grudnia 1918 r.—przez 3;
- c) o ile nabycie nastąpiło w r. 1919—przez 2.

A więc, na przykład: suma kapitału zakładowego, zapasowego i rezerwowego wynosi 10 000.000 mk.; do stanu czynnego sprawozdania wciągnięto nieruchomość, nabytą w r. 1912 z kwotą 2 000.000 mk. Kwotę pożyczki przymusowej oblicza się w następujący sposób: od kwoty 10 000.000 mk. odlicza się kwotę 2 000.000 mk. pozostaje 8 000.000 mk., do tej kwoty dolicza się iloczyn $2 000.000 \times 5 = 10 000.000$ mk.—ogólna zatem kwota majątku podlegającego pożyczce przymusowej wynosi 18 000.000 mk.

Postanowienia jednak ustępu poprzedniego nie mają zastosowania, o ile kapitał zakładowy został już za zgodą Ministra Skarbu przewalutowany, a powstała wskutek tego nadwyżkę kapitału uwidoczniono już w sprawozdaniu za rok operacyjny 1920, względnie 1919/20.

Wartość majątku osób prawnych, obliczona w trybie wskazanym w częściach poprzednich niniejszego paragrafu, nie może być jednak niższą, niż wartość skapitalizowana na podstawie 25 krotności przeciętnego rocznego zysku, przyjętego za podstawę wymiaru podatku procentowego od zysku, względnie szczególnego podatku zarobkowego za lata podatkowe 1919/1921.

Za kapitał zakładowy instytucji kredytowych, emitujących listy zastawne lub obligacje, a nie posiadających kapitału zakładowego, uważa się celem uniknięcia szacowania poszczególnych części składowych własnego majątku 5% emitowanych listów zastawnych względnie obligacji.

Kapitał zakładowy przedsiębiorstw, należących do osób prawnych, których zarządy znajdują się poza obszarem Rzeczypospolitej, określa się wedle przepisów, zawartych w ostatniej części art. 21 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym.

§ 6. Podlegający pożyczce przymusowej dochód osób, wymienionych w § 1, ustęp B) niniejszego rozporządzenia określa się w wysokości, ustalonej na zasadzie ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. o państwowym podatku dochodowym i podatku majątkowym, tudzież ustawy z dnia 14 czerwca 1921 r. w przedmiocie unormowania podstaw wymiaru państwowego podatku dochodowego i podatku majątkowego na rok podatkowy 1921 (Dz. Ust. № 54 poz. 341) dla wymiaru podatku dochodowego na rok 1921 dla tychże osób, przyczem w rachubę wchodzi tylko źródła podatkowe, wymienione w § 1 ustęp B) niniejszego rozporządzenia, a przyjęte przez wspomniane Komisje przy wymiarze powołanego podatku.

§ 7. Jeżeli osoba fizyczna posiada majątek, podlegający pożyczce przymusowej na zasadzie § 1, ustęp A), punkt 1 i § 3 niniejszego rozporządzenia, a nadto osiąga dochód, podlegający tejże pożyczce na zasadzie § 1 ustęp B) i § 6 niniejszego rozporządzenia, będzie dwukrotnie pociągniętą do realizacji pożyczki przymusowej, a to raz z tytułu posiadanego majątku drugi raz z tytułu osiągniętego dochodu, o ile oczywiście majątek, względnie dochód, przenosi minimalną granicę, wolną od pożyczki przymusowej (§ 2).

Stawki pożyczki przymusowej.

§ 8. Pożyczkę przymusową, przypadającą od wartości majątku (§ 1, ustęp A) niniejszego rozporządzenia), oblicza się wedle następującej taryfy

S t o p i e ń		Od wartości majątku		Kwota pożyczki przymusowej mk. polskich.
1	ponad.	100.000	do 110.000	2.000
2	"	110.000	" 120.000	2.200
3	"	120.000	" 130.000	2.400
4	"	130.000	" 140.000	2.600
5	"	140.000	" 160.000	3.200
6	"	160.000	" 180.000	3.700
7	"	180.000	" 200.000	4.400
8	"	200.000	" 240.000	5.500
9	"	240.000	" 280.000	6.700
10	"	280.000	" 320.000	8.000
11	"	320.000	" 360.000	9.300
12	"	360.000	" 400.000	10.800
13	"	400.000	" 450.000	12.600
14	"	450.000	" 500.000	14.500
15	"	500.000	" 550.000	16.500
16	"	550.000	" 600.000	18.600
17	"	600.000	" 650.000	20.800
18	"	650.000	" 700.000	23.100
19	"	700.000	" 750.000	25.500
20	"	750.000	" 800.000	28.000
21	"	800.000	" 850.000	30.600
22	"	850.000	" 900.000	33.300
23	"	900.000	" 950.000	36.100
24	"	950.000	" 1.000.000	39.000
25	"	1.000.000	" 1.100.000	44.000
26	"	1.100.000	" 1.200.000	52.800
27	"	1.200.000	" 1.300.000	62.400
28	"	1.300.000	" 1.400.000	72.800
29	"	1.400.000	" 1.500.000	84.000
30	"	1.500.000	" 1.600.000	96.000
31	"	1.600.000	" 1.700.000	108.800
32	"	1.700.000	" 1.800.000	122.400
33	"	1.800.000	" 1.900.000	136.800
34	"	1.900.000	" 2.000.000	152.000
35	"	2.000.000	" 2.100.000	168.000
36	"	2.100.000	" 2.200.000	184.800
37	"	2.200.000	" 2.300.000	202.400
38	"	2.300.000	" 2.400.000	220.800
39	"	2.400.000	" 2.500.000	240.000
40	"	2.500.000	" 2.600.000	260.000
41	"	2.600.000	" 2.700.000	280.800
42	"	2.700.000	" 2.800.000	302.400
43	"	2.800.000	" 2.900.000	324.800
44	"	2.900.000	" 3.000.000	348.000
45	"	3.000.000	" 3.100.000	372.000
46	"	3.100.000	" 3.200.000	396.800
47	"	3.200.000	" 3.300.000	422.400
48	"	3.300.000	" 3.400.000	448.800
49	"	3.400.000	" 3.500.000	476.000
50	"	3.500.000	" 3.600.000	504.000
51	"	3.600.000	" 3.700.000	532.800
52	"	3.700.000	" 3.800.000	562.400
53	"	3.800.000	" 3.900.000	592.800
54	"	3.900.000	" 4.000.000	624.000
55	"	4.000.000	" 4.100.000	656.000
56	"	4.100.000	" 4.200.000	688.800
57	"	4.200.000	" 4.300.000	722.400
58	"	4.300.000	" 4.400.000	756.800
59	"	4.400.000	" 4.500.000	792.000
60	"	4.500.000	" 4.600.000	828.000
61	"	4.600.000	" 4.700.000	864.800
62	"	4.700.000	" 4.800.000	902.400
63	"	4.800.000	" 4.900.000	940.800
64	"	4.900.000	" 5.000.000	980.000
65	"	5.000.000	" 20% wartości majątku.	

§ 9. Jeżeli w skład podlegającego pożyczce przymusowej majątku płatników, wymienionych w § 1 ustęp A) punkt 1 niniejszego rozporządzenia, wchodzi udział w majątku osób prawnych (§ 1 ustęp A) punkt 2) pociągniętych do pożyczki przymusowej, oblicza się na żądanie płatnika od ogólnej sumy pożyczki przymusowej, obciążającej tegoż płatnika, przypadającą stosunkowo na ten udział kwotę pożyczki przymusowej.

Bliższe w tym względzie postanowienia będą osobno wydane.

Zaliczka na pożyczkę przymusową.

§ 10. Na poczet pożyczki przymusowej, przypadającej od płatników, wymienionych w § 1 ustęp A) punkty 1 i 2 niniejszego rozporządzenia będzie pobrana zaliczka (pierwsza rata), której rozkład, wysokość i pobór określi oddzielne rozporządzenie Ministra Skarbu.

§ 11. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:

w z. *Weinfeld*

506.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 27. lipca 1921 r.

o poborze pierwszej raty wewnętrznej przymusowej pożyczki państwowej.

Na zasadzie art. 10 ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. w przedmiocie wewnętrznej przymusowej pożyczki państwowej (Dz. Ust. R. P. Nr. 67 poz. 455) tudzież art. 14 ustawy z dnia 28 października 1920 r. w przedmiocie przeprowadzenia wewnętrznej przymusowej pożyczki państwowej (Dz. Ust. R. P. Nr. 105, poz. 692) zarządza się co następuje:

Podmioty pożyczki przymusowej.

§ 1. Osoby fizyczne i prawne obowiązane do opłacania państwowych podatków bezpośrednich, wyszczególnionych w § 3 niniejszego rozporządzenia, winny w trybie, wskazanym w paragrafach następnych, nabyć pierwszą ratę wewnętrznej przymusowej pożyczki państwowej, ustanowionej ustawą z dnia 16 lipca 1920 r. o wewnętrznej przymusowej pożyczce państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 455).

§ 2. Państwo tudzież związki samorządowe zwolnione są od udziału w pożyczce przymusowej.

Od obowiązku pokrycia pierwszej raty wewnętrznej przymusowej pożyczki państwowej są nadto zwolnieni płatnicy, których roczna należność w podatkach wymienionych w § 3 ustęp 1 lit. a i ustęp II lit. a obliczana na zasadzie ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. o ujednastajnieniu i podwyższeniu podatków gruntowych i podymnego na obszarze b. Król. Kongresowego (Dz. Ust. R. P. Nr. 71 poz. 477), względnie na zasadzie ustaw z dnia 14 lipca 1920 r. o podwyższeniu podatku gruntowego na obszarze b. zaboru austriacko-węgierskiego (Dz. Ust. R. P. Nr. 61 poz. 389) i z dnia 16 lipca 1920 r. o podwyższeniu podatku domowo—klasowego na obszarach b. zaboru austriacko-węgierskiego (Dz. Ust. R. P. Nr. 70 poz. 469) nie przenosi 50 mk.,